SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 55. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 24, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-го БЕРЕЗНЯ 1989 Ч. 55. РІК XCVI.

„Щоб обновився весною щастя й волі Наш Рідний Край, наш Дім!"

ХРИСТОС ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Бог же й Господа воскресив, воскресить і нас Своєю силою!"

(1 Кор. 6:14).

Улюблені у Христі Брати та Сестри на чужині та в нашій рідній Україні!

У день світлого Христового Воскресіння сердечно вітаємо вас привітом перемоги, привітом Великодня:

Христос Воскрес!

Великдень цього року — це особливий Великдень для нас і для всього українського народу. Це перший Великдень другого тисячоліття Християнства в Україні й ми велично святкуємо його в році проголошення української мови, яка є душею народу, духовними вартостями, його культурою та силою життя. Цією мовою ми бажаємо вам радісних свят Великодня і цією мовою ми проголошуємо славу Божу й величність Воскресіння: „Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю відродив нас до живої надії через воскресення з мертвих Ісуса Христа" (1 Петра 1:3).

Світле Христове воскресіння — це свято перемоги, це той невмирущий факт у славній історії християнства, що Христос переміг смерть і воскрес із мертвих. „Це той день, що його створив Господь, — радіймо та тішмося в нім. Від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших!" (Пс. 117:23).

Великдень — це свято визволення усього людства з неволі, це свято над усіма празниками, бо що може перевищити тріюмф життя над смертю? Своїм воскресінням Христос приніс Новий День перемоги добра над злом, світла над темрявою й над усіма „світоправителями темряви" всіх віків і нашого часу. „Бо хоч Він був розп'ятий у немочі, та тепер живий із сили Божої" (2 Кор. 13:4). Христове воскресіння — це сила перемоги нашої віри, нашого життя. Кожен, хто вірить, що настане Царство Христове, Царство справедливости, миру та волі, вже тепер входить у цю перемогу, що про неї так знаменно засвідчив звитяжець духа, св. ап. Павло: „Де, смерте, твоя перемога? — Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав" (1 Кор. 15:55-57).

Великдень — це досвід віруючих усіх віків, що воскреслий Спаситель невидимо, Духом Своїм Святим, з'являється й живе серед нас і в нас. Щоб побачити Його живого, не потрібно йти до Йосипового саду. Ми можемо зустріти Його в „Галилеї" нашого серця, нашого життя. Так як колись воскреслий Христос об'явився Своїм учням, які йшли до Емаусу, так Він і тепер є нашим найближчим Другом у нашому житті. Він узяв на Себе наші гріхи і вчинив нас спадкоємцями вічного життя. „Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом щоб стали ми Божою праведністю в Нім" (2 Кор. 5:21).

Христос предвістив Свою перемогу над смертю послідовникам Своїм ще до Свого воскресіння: „Страждання в світі, — але будьте відважні: Я світ переміг!". Слава Богові, воскресіння Христове — це цілюще джерело надії на відродження й воскресіння волі в Україні. Тому, святкуймо Великдень не з поверховним виглядом, вдаваною побожністю, обрядово, але з глибокою вірою у

(Закінчення на ст. 6-ій)

В Українському Музеї проходить нова виставка

Ню Йорк (УМ). — Тут в Українському Музеї в неділю, 12-го березня ц.р. відкрилася нова виставка — „Скарби давнього українського мистецтва — релігійне мистецтво ХУІ - ХУІІІ століть. На виставці є експоновані 23 підсвітлені зі зворотнього боку кольорові діяпозитиви з ікон іконостасів церкви Параскеви П'ятниці у Львові (кінець ХУІ — початок ХУІІ століть), церкви св. Духа в Рогатині (1650 рік) та церкви Успіння Богородиці села Жовтанці під Львовом (1648 рік)

В атмосферу доби, коли створено іконостаси, допоможуть увійти тогочасні рукописи та стародруки.

Прозірки з іконостасів виготовлено після реставраційних робіт. Старовинні барви засяяли на іконах у всій своїй первісній чистоті. На прозірках ікони можна побачити в такому вигляді, якими їх не бачив ніхто з попередніх дослідників і відвідувачів церков. Стародруки не лише доповнюють виставку, а як оригінальні експонати надають тон і відтворюють характер мистецтва оформлення книги, друкарської справи, бо репрезентують основні друкарні, що були на Україні в ХУІ - ХУІІ століттях. Це друкарні Ставропігійського Братства у Львові, Києво-Печерської Лаври, Почаївської Лаври, Острога та друкарні Михайла Сльозки. Оскільки стародрукована книга успадкувала і продовжила традицію рукописної книги, до виставки включені зразки рукописних книг ХУІ - ХУІІ століть, та фрагмент Євангелія — доби Галицького князівства кінець XII століття. Доповнюють виставку зразки тканин, вишитих гаптом та золотою ниткою, хрести.

Куратором виставки є Стефанія Гнатенко, асистент директора музею. Вона є автором каталогу виставки, що має 44 сторінок і містить 35 фотографій. Каталог вийшов українською і англійською мовами. Його можна набути за 14 дол. з пересилкою, пишучи до Українського Музею, 203 Друга аве., Ню Йорк, Н.Й. 10003.

Для того, щоб повніше відтворити розвиток мініятури рукописної книги та стилі і малярські школи в іконопису, до виставки підготовано текст, що ілюстрований 80-ма прозірками. Таким чином відвідувач може глибше ознайомитись з давнім українським мистецтвом. Пояснення подано англійською і українською мовами.

Прозірки ікон на виставці є з колекції музею. Рукописи, стародруки і текстилі випозичено з приватних колекцій родини Гординських, родини Грицівих і Едварда Касинця та таких установ як слов'янський відділ нюйоркської публічної бібліотеки, Український Музей і Бібліотека в Стемфорді, Закарпатська Візантійсько-Католицька Дієцезія в Пассейку; Православна Семінарія св. Володимира в Крествуді, Н.Й. і Український Інститут Америки.

Характер доби відтворять доповіді з питань образотворчого мистецтва, музики, історії та мови, які будуть організовані протягом часу експонування виставки.

Роман Завадович

Христос Воскрес

Під зорями земля ще буде спати,
Ще місто мла вкриватиме густа,
А ми до церкви підем привітати
Воскреслого Христа.

В церкві так велично, світло буде,
Заграють дзвони із церковних веж,
І разом з ними заспівають люди:
„Христос Воскрес!"

Христос воскрес, щоб злоба не раділа,
Щоб страхом, здригалися кати,
Щоб праведні з надією і сміло
Ішли вперед до світлої мети.

Співаймо, браття, в великоднім колі,
І Господа воскреслого молім,
Щоб обновивсь весною щастя й волі
Наш Рідний Край, наш Дім!

„ХАЙ І ДЛЯ НАРОДУ ПРИЙДЕ ВИЗВОЛЕННЯ

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечесним Духовним Отцям, Преподобним Ченцям і Черницям та всім Вірним Помісної Української Католицької Церкви в Україні і на поселеннях

Мир у Господі і наше Архиєрейське Благословення!

Христос Воскрес!

„Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував..."

Дорогі Браття і Сестри!

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував, радісно співає Церква Христова оцю пісню — гимн перемоги Христа над дияволом і гріхом, перемоги світла над тьмою, правди над ложжю. Тож і не диво, що Свято Воскресіння — одне з найбільших і найважливіших свят, що його так торжественно обходимо сьогодні серед гомону дзвонів і співу вірних. Від сьогодні аж до Вознесіння Христового, Церква не перестає співати цю пісню в честь свого Бога-Героя, наче б хотіла вбити глибоко в тямку вірних не тільки діло відкуплення людського роду, але також вказати на Того, хто те діло спасіння довершив. Доказуючи тим способом, що Христос Господь, це не звичайна людина, але Бог привдивий, бо Він подолав того досі не переможеного ворога кожної живучої людини, диявола й за ним чергового ворога усякого життя — смерть. Той спосіб Його перемоги такий чудесний, а для нас такий дивний, бо Він подолав смерть, ворога всякого життя. Своєю власною смертю на хресті. Своєю смертю Він знищив жало смерти і разом із нею знищив того, хто мав владу над смертю — диявола. Так бо говориться про Христа в листі до Євреїв: „Той Він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола й визволити тих, що їх страх смерти все життя тримав у рабстві" (Євр. 2,14с).

Таїнство Воскресіння об'являє нам маленький промінчик Божої всемогучої Сили, яка може навіть із найбільшого впокорення привести до перемоги правди й справедливости. Диявол думав, що як приб'є Христа до хреста, як Його умертвить, то нанесе смертельний удар не лише Йому Самому, але й Його науці, а також знищить Його всіх учнів і послідовників. Подібно і Його слуги, що поселились у старшинах народу, у фарисеях і книжниках та підбурювали їх, щоб убили Христа, думаючи, що з Його смертю все скінчиться, але всі вони дуже ошукались. Здійснивши свій плян, тобто прибивши Спасителя до хреста й видячи Його безсилого висячого на дереві хреснім, вони були цілком певні, що вже позбулися Його Самого й Його організації — Церкви Святої, яку Христос заснував тут на землі. Тож тепер самопевно дозволили собі покепкувати з Нього, кажучи „Коли Ти син Божий, зійди з хреста!" (Мт. 27,40). Споглядаючи на Нього й бачивши безсилля вмираючого Христа, та й, правдоподібно Його близьку смерть, зі сміхом пропонують Йому таке: „Коли Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста й ми увіруємо в Нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить Його нині, якщо Він Його любить. Сам бо казав Я — Син Божий" (Мт. 27, 42с.).

До останньої хвилини вороги Христа були певні своєї перемоги і повної поразки Христа, Його науки, водночас же Його Церкви, та Його учнів та поклонників. Однак у тій хвилині найглибшого Свого впокорення й найбільшого людського безсилля, Христос доказав Своїм ворогам — розпинателям, тай цілому світові правдивість Своїх Божих слів, що їх звернув був до Свого апостола Павла: „Досить тобі Моєї благодаті (ласки), бо Моя Сила виявляється в безсиллі" (2 Кор. 12,9). Не було кращого й очевиднішого знаку безсилля Сина Чоловічого — Месії як у хвилині Його смерти на хресті, опущеного всіми учнями, за вийнятком св. Йоана, Божої Матері і Марії Магдалини. Але якраз у хвилині смерти Христа, у тому безсиллі, у знищенні Його людської природи Божа ласка й Його всемогутня сила почала діяти. Всемогутня сила Божа нищила гріх, перемагала всяку силу диявольську, а Його ласка відкривала родові людському досі закриті небесні двері. Так то в хвилині Своєї смерти Ісус Христос осягнув дві перемоги: найперше над могутнім паном цього світу дияволом, який тримав у своїй неволі людство, підкоривши його своїй владі первородним гріхом, а ласкою, що її вислужив Своєю хресною смертю, зробивши нас дітьми Божими, відкрив нам брами до вічного, небесного щастя. Здавалось неможливим було звільнити рід людський від тієї гріховної каторги, з неволі гріха й з-під влади диявола. Тому, що треба було влити життя у мертві душі людські, що їх умертвив первородний гріх, а також особисті гріхи людства. Та те, що було неможливим для людини, те Своєю хресною смертю осягнув наш Спаситель Ісус Христос — Бог, як про те запевняє нас словами: „У людей це неможливо, але не в Бога; у Бога бо все можливо" (Мр. 10, 27 і Мт.19, 26).

Так то Христос у хвилині Своєї смерти знищив усі гріхи людства, які був узяв на Себе, ступаючи в ріку Йордан і приймаючи хрищення від Йоана. Знищивши свою людську природу, що взяла на себе гріхи всього людства, знищив із нею увесь тягар наших гріхів. За гордість Адама, що бажав стати рівним Богові й тому переступив у раю заповідь Божу, Христос надолужив Своєму небесному Отцеві найглибшим упокоренням. Взявши на Себе гріхи людства, Він неначе слабосильне сотворіння, як той злочинець, умирає ганебною й Святим Писанням проклятою смертю на хресті, написано бо: „Повішений на дереві — то прокляття Боже" (Втор. 21, 23) „Проклятий кожен, хто висить на дереві" (Гал. 3, 13). Це прокляття, однак, стало спасінням людського роду, а безмірне впокорення Сина Божого, стало Його найбільшим вивищенням. Упокорився Христос, щоб задостьучинити Отцеві за непослух Адама: Він став послушним, щоб заплатити за непослух першого чоловіка: „Подобою явившись, як людина Він понизив Себе ставши послушним аж до смерти! Смерти ж — хресної" (Фил. 2, 8). І якраз тим Своїм пониженням і беззастережним послухом Отцеві, заплатив Христос Господь за непослух Адама, який стягнув на людей гріх, а з гріхом смерть: „Тим то як через гріх одного чоловіка ввійшов у світі гріх, а за гріхом смерть, і таким чином смерть перейшла на всіх людей, бо всі згрішили" (Рм. 5, 12). Як непослухом одного чоловіка — Адама прийшов на всіх людей гріх, а з гріхом смерть, так задля послуху одного чоловіка — Христа, прийшла перемога над гріхом і над його наслідком — смертю. „Бо коли через гріх одного чоловіка смерть царювала задля одного, то тим більше ті, що щедро одержують ласку й дар оправдання, царюватимуть у житті через одного Ісуса Христа" (Рм. 5, 17). З Христового хреста спливають на нас ласки надприродного життя, бо Він своєю смертю подолав смерть і будучи справжнім — самим життям спричинив і наше тілесне й надприродне життя. Тому нам треба раділи разом із цілою Церквою з перемоги Христа, що її осягнув над дияволом і гріхом, водночас же тому, що цією перемогою звільнив нас від неволі, в яку запродав нас Адам своїм первородним гріхом. Радіймо й величаймо воскреслого Христа, що Своєю смертю подолав не лише гріх, але враз із ним і кару за гріх — смерть.

Звільняючи нас від гріха і привертаючи нашим душам надприродну освячуючу ласку й гідність прибраних дітей Божих, Він наділив також наші тіла новим життям. Бо як Своє Тіло Він привернув до життя, так само приверне життя і нашим тілам, які разом із Ним, у св. Тайні Хрищення умремо для гріха. Бо так запевняє нас св. Павло: „Ми похоронені з Ним через хрищення на смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, й ми теж жили новим життям" (Рм. 6, 4). Як після воскресіння Христа, смерть уже не має більше влади над Його прославленим Тілом, так само й ми всі, коли Христос Хрищенням приверне нас до життя, звільнимось повік від влади смерти. Вона вже не зможе умертвити нашого тіла, бо воно житиме вже не в цьому мінливому світі, але у вічності, де вже немає минулого ні майбутнього, але всетриваюча незмінна сучасність. Христос якраз прийшов на те: „Щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола й визволити тих, що їх страх смерти все життя держав у рабстві" (Євр. 2, 14с). Тож радіймо всі й веселімось воскресінням Христа Господа, бо Він Своєю смертю звільнив нас від влади диявола й із неволі гріха й із ними від тої грізної кожній живучій людині — смерти. На прикладі Христа Господа вчімося про правдивість Його

(Закінчення на ст. 6-ій)

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

„ТВІЙ СИН ВОСКРЕС"

„Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє, нехай святкує увесь видимий світ і невидимий: Христос бо воскрес — радість вічна".

(Воскресна Утреня)

Слуга Божий Архиєпископ Андрей Шептицький, Митрополит Львівський, висвятив одного разу на священика студитського ченця, який перейшов до нашої Церкви з протестантського віровизнання. На запит: чому він приєднався до Української Церкви, той чернець відповів: „Українська Церква є звичайно вбога, часто несправедливо трактована, постійно переслідувана, але ця Церква оспівує і проповідує радість Великодня, як ніхто інший у світі".

Наш незабутній Ювілей Тисячоліття наглядно показав нам радість Христового Воскресіння у новому насвітленні. В цьому святому році Боже Провидіння виявило перед цілим світом велич нашої Церкви на рідних землях — нашої катакомбної, переслідуваної, але нескореної Церкви і ввесь християнський світ з подивом заговорив про наших братів і сестер ісповідників та мучеників так, як це пророкував Слуга божий Андрей перед своєю смертю. Це скріпило також нашу віру у Христа — Переможця над силами темряви. Воскресіння сильніше від смерти. Святий Апостол Павло з радістю кликав: „Смерть поглинута перемогою. Де твоя, смерти, перемога? Де твоє, смерте, жало? (1 Кор. 15, 54-55) і він кінчає свій пеан словами: „Нехай же буде дяка Богові, який дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа" (тамже, 57). Наше християнське життя має бути опромінене радістю Христового Воскресіння, кріпкою вірою в живучість Христової Церкви і нашого українського народу. „Нехай радіє увесь світ видимий і невидимий", співаємо в нашій Великодній Утрені. З тією радістю входімо в друге українське Тисячоліття.

„Це ж і завдання цілої Церкви передавити почуття радости та проповідувати віру у Воскресіння всім майбутнім поколінням, як теж цілому світові. Як це заявив Святіший Отець, Папа Йоан-Павло II, миряни, якраз

(Закінчення на ст. 6-ій)

В СССР ПАНУЄ РОЗГУБЛЕНІСТЬ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Москва. — Билл Келлер, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс", інформує у числі з 22-го березня ц.р., що в Совєтському Союзі панує свого роду розгубленість перед першими в тоталітарній системі „демократичними" виборами, де на одну позицію може кандидувати більше як один кандидат.

У зв'язку з цією розгубленістю кандидати в депутати складають перед народом дуже часто суперечливі заяви, а навіть виступають в публічній дебаті на телевізії. Наприклад, кореспондент телевізії „Время" запитав Бориса Єльцина, кандидата і колишнього першого секретаря міському партії чи він вірить в Бога: „Я не вірю в Бога", — відповів Єльцин, підсміхаючись, знаючи, що на унікальну в СССР програму дебат між кандидатами, дивляться з великим зацікавленням виборці. Другий кандидат Євгеній А. Браков виразно підкреслив, що вважає себе атеїстом і політично це була правильна відповідь для людини, яка є тепер директором фабрики, кар'єристом в компартії, хоч своєю заявою він не здобуває собі голосів серед зростаючого числа віруючих в Бога, — каже Келлер підкреслюючи при тому, що совєтські партійні і урядові чиновники не привикли відповідати щиро на запитання тай ще під час телевізійної передачі.

Вже від перших днів березня телевізія „Время" передає не тільки інформації про вибори, але також зорганізувала окрему програму на взірець подібних американських програм під назвою „Добрий вечір, Москва".

Вибори, які відбудуться 26-го березня в цілому СССР, мають обрати 1,500 репрезентантів до нового Народного конґресу, які, спільно із 750-ма депутатами назначеними Центральним Комітетом КПСС, встановлятимуть рамці загальної політики Совєтського Союзу та виберуть з-поміж себе президента, яким безсумнівно стане Михаїл Горбачов, теперішній генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР.

Комуно-московська імперія, зглядно її теперішні керівники, хочуть запропонувати вільному світові і власному народові свою „соціялістичну демократію", з якої на Заході починають сміятися, бо демократична система якраз проявляється у плюралізмі, допущенні до діяльности інших політичних партій, відкритої передвиборчої кампанії тощо. Все це є відсутнє в „совєтській демократії". Доказом цього є виступи проти Б. Єльцина, академіка Андрея Сахарова, багатьох кандидатів в Україні й інших республіках СССР, — кажуть західні політичні спостерігачі й аналітики.

Китайці повертаються назад до системи централізації

Пекін. — Керівники Китайської Народної Республіки, після тяжких кількарічних випробувань з децентралізацією своєї економіки, призналися до „помилки" і заявили, що вони зaскоро хотіли переставити свою економіку на інші рейки і тепер треба буде повернутися назад до системи центрального плянування, бо на господарському відтинку розпочався свого роду хаос з приводу вільної торгівлі.

Прем'єр-міністер китайського уряду Лі Пенг, виступаючи спершу на форумі Центрального Комітету КПК, а потім перед членами Верховної Ради (парляменту) заявив, що китайський нарід не був психологічно приготований до радикальних змін і тому не міг вкластися в рамки децентралізованої системи в економіці. У двогодинній промові Пенг пропонував, принаймні на якийсь час, зрезиґнувати з лібералізаційного курсу і повернутись до централізації плянування, бо, згідно з опінією спеціялістів, раптова зміна не принесла для китайського народу, ані ентузіязму, ані поліпшення життєвого рівня.

Промова Лі Пенга своїм змістом дещо нагадувала теоретичні міркування про систему економіки, а сільського господарства зокрема, совєтського політика і противника гласности й пере-

(Закінчення на ст. 6-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to: Svoboda
Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Символіка Воскресення Христового

Час летить стрілою і люди ще не зчулися, як настало свято Воскресення Христового за новим стилем, що його урочисто святкують українські католики в усіх епархіях Америки, за винятком Нюйорксько-Стемфордської. Великдень за Юліянським календарем, важливим для українських католиків Нюйорксько-Стемфордської епархії і всіх вірних Української Православної Церкви, припадає щойно на 30-го квітня ц. р. Цей ,,березневий" Великдень не зовсім відповідає найпершій Великодній символіці, яка утотожнює свято Воскресення Христового з настанням весни. У нас, в Україні, це вже весна — селяни сіють, це не тільки календарна, але й насправжня весняна пора року.

Насправді — символіка обох цих чудових Свят в одному тотожна: це віра і надія. Коли під час Різдва Христового ми черпаємо віру і надію, бо прийшов на світ Месія серед темної ночі, то Воскресення Христове сповіщає, що перемогла Правда, що важкий камінь, який притолочував Правду, відпав і дозволив сповнитися найбільшому чудові, яке можливе тільки з волі Господньої: Воскрес Христос із мертвих та своєю смертю смерть подолав.

Державні народи у широкому християнському світі не відчувають символіки цих двох найбільших церковних свят, тепер символіки Воскресення Христового, так сильно і так жагуче, як народи поярмлені. Для поярмленого народу, яким є нарід український, Воскресіння Христове є джерелом глибокої і ніким та нічим непереможної віри і надії, що камінь неволі відпаде і що затріюмфує воля народу. Тому ці обидва свята є святами радісними, а нарід український особливо створив для них традиційні звичаї й обичаї, що їх тримався за часів своєї волі і не забував у неволі. Глибока символіка міститься у тому, що від Великого Четверга аж по Великодню Утреню мовчать дзвони і тільки калатало скликає людей поклонитися у Велику П'ятницю Господній Плащаниці. Аж коли залунає перше ,,Христос Воскрес" — ударить дзвін і всі дзвони в усіх церквах проголошуть радісну вістку, що сталося чудо, чудес.

У цьому 1989 році ми, українці, маємо особливу підставу відзначати урочисто свято Великодня. Час, що летить стрілою, приводить і щораз нові події. Ось так ми є тепер свідками, як виразно появилися щілини в мурі ворожої імперії і як ті щілини щораз ширші. Ми є свідками процесів, які підрізали вже основи марксистського комунізму, що його фанатичні московські звеличники використали для жорстокого володіння над поярмленими народами. Збанкрутував уже безслідно еврокомунізм, зникла беслідно спроба західньоевропейських комуністів рятувати комуністичну систему, надаючи комунізмові — за висловом чеського Александра Дубчека — ,,людське обличчя". Дубчека виключили з компартії Чехо-Словаччини, ще дарувавши йому життя. Мадярський Імре Надь, який очолив революційний рух проти московського большевицького ярма, не був такий щасливий: його заманили ніби для переговорів із командатурою танків, висланих на здавлення мадярського повстання у 1956 році, арештували і розстріляли. Але недавно стотисячна маса демонстрантів у Будапешті вимагала офіційної ,,регабілітації" Імре Надя і поставлення йому пам'ятника, як героєві-мученикові свого народу. Карло Маркс за фахом був економіст. Але його теорія органічного матеріялізму із запереченням ідеалістичної віри у Вищу Силу та його порада зосередити в руках однієї партії усю владу і всю продукцію та розподіл, принесла замісць раю на землі — справжнє пекло. І спроби Міхаїла Ґорбачова рятувати тепер комунізм реформами із збереженням вірности Карлові Марксові — це квадратура кола, це внутрішнє самозаперечення. Тому ми, свідомі цього процесу, весною 1989 року, маємо ще більше, як колись, логічних підстав — радіти Воскресенням Христовим, яке сповіщає нам, що і воскресення волі українського народу не за горами.

Розуміють це й наші брати і сестри в Україні. Почався там уже сильний свободолюбний рух. Московські єдинонеділимці і їхні українські прислужники намагаються зупинити, знівечити цей рух. Даремні зусилля! Вказівок історичного годинника не можна пересувати назад. Як і не вдалося Неронові й Каліґулі здавити перший християнізм у римській імперії, як не вдалося вбити християнізм засудженням Христа на смерть, так не вдасться здавити людський гін до волі.

Радісно привітаймо звуки Великоднів дзвонів! Радіймо у це найбільше свято — свято надії і перемоги добра над злом.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий — Пастухів

БЕЗСМЕРТЯ ЧИ ВОСКРЕСІННЯ?

Від дуже давна вкорінилася думка про безсмертя душі. І принесла вона у світ цілий ряд непорозумінь та плутанини. Починаючи від фаталізму, і кінчаючи, либонь, всякими відмінами ідеї про перевтілення. Бо якщо душа безсмертна, тоб то від самої своєї природи така, кажуть одні, то ніщо не може змінити її долі у вічному: найпевніше все вже устійнене наперед, і написане на листі життя. Бо якщо душа безсмертна, міркують інші, то цілком можливо, що переходить, чи мандрує собі вона від одного втілення у все нові, та нові, до певного, либонь якогось устійненого завершення чи закінчення. А у тих границях цілий ряд ще менш дотепних здогадів. Навіть між нами, християнами, справа безсмертя душі приводить нерідко до всяких конфузів. Існують навіть ,,ліберальні" думки про те, що, мовляв, важлива тільки сама віра, а ,,в що, та як" — несуттєво; на безсмертя душі це не впливає, а Бог Милосердний, Добрий, всіх любить, і подібне...

Звідки все це?

У Святому Письмі існує картина, що розкриває усю таємницю. Поселивши чоловіка в Раю, Господь Бог сказав Адамові: ,,... А плодів з дерева пізнання не їжте, бо помрете". Значить безсмертя ніби було подумане, але — не безумовне чи абсолютне. Це прийшло від Спокусника, пригадуєте: ,,Померти, — не помрете! Та знає Бог, що коли з'їсте, то відкриються у вас очі, і самі станете, як Бог, що знає добро і зло". Отож то воно! Не помрете, а станете самі, як Бог. Ось де початок ідеї про безсмертя душі!

Святе Письмо знає безсмертя тільки у контексті із Воскресінням. Воскресіння ж із мертвих, а не від безсмертя! У Старому Завіті була тверда віра у Загальне Воскресіння. Єдині садукеї не вірили у воскресіння. І вносили, сказати би, конфуз у гебрейське життя. Хоч сьогодні їх розглядали б, як звичайних реалістів, які не бажають жити із недоречними мріями від інших площин життя. Бо віра у воскресіння — від вічного, від Божого. Це якраз те, що перевертає всі недоречності життя, що перебудовує нікудишні притулки до рівня величних будівель, що устійнює основне в житті та ставить найважливіші життєві фактори там, де їм належить бути.

Прекрасно висловлена віра в Загальне Воскресіння у книзі Йова: ,,Я знаю — Викупитель мій живе, і в останній день Він підійме із пороху тління моє; я встану, і в тілі моїм побачу Бога. Сам побачу Його, очима своїми побачу, а не від інших". А Новий Завіт — це суцільна добра Вістка про Воскресіння. Христос майже при кожній нагоді повертає до теми про смерть Свою та Воскресіння, підкреслюючи чи наголошуючи, що якраз тут — сама основна таємниця Євангелія Царства. При чому Христос дуже точно, прецизно про це говорив: ,,Не дивуйтеся з того, бо надходить час, коли всі, хто у гробах, голос Його вчують, і вийдуть ті, що чинили добро, на Воскресіння життя, а ті, що зло чинили, — воскреснуть на суд".

Віра у воскресіння — виключно біблійна правда, істина Релігії Одкровення. У найпросвітленіших язичників, найвідважніші фантазії ніколи й ніде не переступали здогадів, переконань про якесь життя після смерти, чи інакше: про загробне життя. Але тому, що оте загробне життя — діло цілком невідоме, здогади завершувалися якоюсь формою безсмертя. Тобто бували такі, які вкладали різні фантазії, будували піраміди із ,,потрібними" запасами, чи подібні речі. Але бувають і такі, які взагалі нехтують, або й зневажають тіло, палять його, і тільки укладають усякі версії абстрактного буття безсмертної душі. А Христос про це дуже чітко, ясно і прекрасно сказав: ,,Істино, істино кажу вам: хто слухає слова Мого, і вірує у Того, Хто Мене послав, — життя вічне матиме, і на суд не приходить, а перейде від смерти в життя". Та, ще більше наголошуючи цю таємницю, продовжив: ,,Істино кажу вам: настає час, і тепер уже є, коли голос Сина Божого почують померлі, і почувши, оживуть".

Апостол Павло, вияснюючи нам цю таємницю, твердив у посланні до Римлян: ,,Бо коли ми з'єдналися з Ним подобою смерти, то з'єдналися й подобою воскресіння". А Коринтянам вияснив: ,,Смерть бо через людину (гріхопадіння), через Людину (Богочоловіка) і воскресіння".

Характерно, що Релігія Одкровення через святе Письмо, тут дуже точна і прецизна. Усе висловлено без найменших здогадів чи неясностей. Одне, що не відкрито вповні чи в деталях, це - несуттєвий стан у безсмертному житті. Несуттєвий тому, що усе відноситься до цілковито інших, ніж земні, вимірів, до стану, що поза часом, та до відносин у Божих площинах; усе це для нас тепер практично поза можливостями не тільки розуміння, але й сприймання. Хоч Христос і тут зробив кілька суттєвих натяків, пригадуєте, наприклад, про те, що в Царстві Небесному не одружуються?... А Царство Боже, або Небесне, — стан безсмертя, стан у вічності, що після Воскресіння. Звичайно: — буде Суд, буде розподіл на тих, що праворуч, і на тих, що ліворуч. І це буде в часі, ради нас, людей. Бож Сам Господь Бог, — поза часом.

Але чи Царство Небесне буде в часі, так як ми тепер, чи поза часом, як воно, було до гріхопадіння, невідомо, і це, остаточно не суттєве; ми напевно однаково добре можемо існувати в часі, що його створив для наших обставин Господь Бог на четвертий день творення, як і в Раю, що либонь цілковито поза часом.

Одне, що дуже для нас важливе, це — не попастися на вудочки всяких ,,богопромисловців", які використовують незнання, і затуманюють та заплутують нас у свої сіті, щоб тут, на землі з нас якусь користь мати, а тоді... У нас колись про таких казали, що їм: після нас, хоч потоп... Це — модерні садукеї, які не вірять ні у воскресіння, ні у безсмертя, хоч і дуже спритно використовують наші думки, переконання, слабості чи мрії. Їм ми тільки можемо пригадати прекрасні слова Апостола: ,,Ось кажу я вам таємницю: не всі ми помремо, але всі перемінимося, раптом, в одну мить, при сурмі останній; засурмить вона, і мертві воскреснуть, і ми перемінимось!"

Бо Христос Воскрес! Воістину Воскрес Господь наш!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Пейсах Великдень і... Карпатську Україну*

Не хочеться вірити, що оце саме минає уже п'ятдесят років від пропам'ятних весняних днів 1939 року, коли ми із пробудженням природи раділи першими пуп'яшками пробудження волі на малому, досі нам не дуже знаному, клаптику України, що заховався від нас по другому боці Карпат.

Але у цих перших місяцях 1939 року ми усі у Галичині жили подіями, які відбувалися в Чехо-Словаччині, а з тим і на Карпатській Україні. Кожна найменша вістка по радіо, кожний телефон, лист летіли блискавкою від одної до другої української хати, а серця билися скоріше, що може, однак, бодай частина нашого народу дочекається волі і незалежности?

Проте наші радісні настрої були сповнені також неспокоєм і за долю наших закарпатських братів і за — нашу. Бо визвольний рух на Закарпатті ніяк не був до вподоби полякам, які частіше, як досі, пригадували приповідку ,,поляк — мадяр — два братанки" і де тільки могли показували свою ненависть до українців. Вона проявлялася у славній ,,пацифікації", але також у погромах польських студентів у Львові та інших містах Західньої України. І ми — українці студенти, що перебували в тому часі у столиці Польщі — Варшаві не мали легкого життя. Нас була горстка, розкинена по різних відділах високих шкіл і треба було часто одинцем ставити чоло злобі польської молоді із групи ,,ендеків". Тільки ввечері ми всі сходилися у нашій домівці, щоб розповісти про свої переживання, довідатися новин і набрати сил до чергового, невідомого нам дня. Здавалося, немов із першими бруньками на галузях дерев, у повітрі пахне чимось інакшим, незнаним.

Ми, однак, не були першими жертвами ендецького шовінізму у варшавських університетах. Якось із роками, що ділять нас від того останнього року перед Другою світовою війною, серед поляків ,,вигідно" призабулося про цю хвилю антисемітизму, яка проявлялася на кожному кроці, але особливо сильно в університетах, де клич ,,бий жидів" був на порядку дня.

На журналістичному факультеті, де я саме закінчувала студії, уже від кількох місяців польські студенти запровадили право п'ястука, яким не дозволяли жидівським товаришам сідати в часі викладів, а стояти під стінами заль. Хто пробував сісти — його били. І хоча жидів саме на журналістиці було багато — ніхто не протестував та не суперечив неписаному законові, а професори просто іґнорували цей неприродний стан.

Для моїх колеґів не було таємницею, що я українка, та ще єдина на тому році студій. Тож із розвитком подій в Карпатській Україні відношення співтоваришів ставало із кожним днем холодніше.

У понеділок, 13-го березня, коли після двох вільних днів я вранці прийшла на виклади, при дверях залі чекало на мене трьох товаришів у корпорантських студентських шапках і без вступів заявили, що для мене місця в лавках немає, а там біля стіни з жидами...

Простояла я так із тими несподіваними товаришами недолі не один день біля стін різних викладових заль. На них клали ми наші нотатники, пишучи записки, на них творили статті на семінарах, або спиралися плечами, коли ноги вже добре боліли. Про події на Карпатській Україні ніхто не питався, бо всі добре знали із преси та радіо, проте всі добре знали, чому я маю стояти і за що до мене така ненависть ще недавніх добрих товаришів студій. А втім може навіть не всі знали, що я не жидівка, а тільки ,,русінка"?

Аж одного разу зі здивуванням я побачила, що стою під стіною одним-одна — це був час Пейсаху і всі мої товариші недолі постановили не приходити на виклади. Того дня я з виїмковою гордістю тримала вгору голову і мені здавалося, що у мене в руках не записник, а наш національний прапор. Я ж була єдиною представницею українського народу і його змагань. Яка юна гордість почувань, коли комусь саме двадцять років!

Але це почуття скоро проминуло. Зближався Великдень і я поїхала додому до Львова. Це завжди у нас так велике і радісне свято — тим разом із-за подій в Карпатській Україні таким не було. Ми стояли на Воскресній Утрені у церкві св. Юра — співали ,,Христос Воскрес", а по наших обличчях спливали сльози.

* Пейсах — жидівське свято Пасхи.

О-КА

Олександра Копач

ВЕЛИКОДНІЙ ЕТЮД

У пам'ять Олени Ткаченко

Відсунувши великодню паску, писанки з полтавськими взорами, пані Олена відкрила альбом зі старими, з України ще знимками.

— Оце на знимці наш дім у Полтаві, а тут унизу наші доні Ніна й Ольга, — пояснювала своїй гості.

— Яка красуня, ваша Ніна. — Захоплювалась гостя. — Але й Оля хороша. Правдива полтавка. Чудовий тип Українки. А тепер, після заручин, ще краща стала.

— У мене якесь дивне враження, як дивлюся на панну Ольгу. Мені здається, що це неначе дуже скривджена дитина. Не те, ваша старша доня. Вона спокійна, якась зрівноважена. А панна Ольга навіть, як сміється, то й тоді наче хоче прикрити якусь кривду, що їй заподіяно. Вибачте... що так кажу... але...

— Ні, ні... добре кажете. Вона скривджена, так... скривджена... В задумі немов про себе проказала пані Олена, задивившись крізь вікно кудись у незнане. Дивна мовчанка вплелась у щенедавно веселий великодній настрій.

— А чи знаєте, якось схвильовано спитала.

— Чи знаєте, що Ольга не моя дочка?

— Таа..а..к?

— Оце, бачите, було в часі голоду, в часі тяжких репресій. Одного дня ранком, саме десь так під Великдень, прийшла до канцелярії мого чоловіка дівчинка восьми років. Хворе, голодне. Не лікаря їй треба було, і не ліків, а доброї поживи, опіки, відпочинку. Це й сказав їй мій дружина.

— Та в нас немає зовсім, що їсти, — відповіло мале.

— Так приходь кожного дня до нас і в нас будеш їсти.

— А в мене ще є сестричка.

— То приведи й сестричку. Прислав їх мій чоловік до мене. Дивлюсь, так гарні діти. Жалко мені їх стало. Ніде притулитись, мов пташенята, що випали з гнізда. Батьків замордували московські дикуни та ще двоє старших дітей. Ці дві меншенькі чудом спаслись: хворі, голодні. Кажу до чоловіка, — ,,візьмім їх до себе, може їх урятуємо". Помогли ми їм чим тільки могли.

Старшенька була хвора й незабаром померла. Не вдалось її врятувати. Оля вижила, бавились обі з Ніною.

Одного дня вона питає мене, як їй треба мене звати.

— А як же Ніна каже?, — питаю.

— Мамо.

— О так і ти мене зви.

І так придбала я собі другу дочку. Потім ми її адоптували.

Пані Олена дивилась у вікно. По лиці в неї тихенько спливали сльози. Сльози згадок болю. Тихо стало в хаті; на столі красувалась великодня паска на полтавській вишивці.

(Із збірки оповідань ,,Мініятюри")

Ярина Зоряна

Христос Воскрес!

Я напишу
— писанку чудову —
Безконечник, зірки й
чатинки. Символ вічний
мойого народу,
що сягає корінням в віки...
Я змалюю: хрест, церкву і ясла...
Сорок клинців і тиждень страстний...
і як Мати Божа у Пилата
написала слізми писанки.
Я напишу писанку барвисту,
в мозаїку, в дрібненькі
рядки, щоб культура
і мова сочиста,
протривала ще
довгі віки!

Великдень, 1981 р.

Гр. Чупринка

Великодні дзвони

В небі, в зорчній безодні
Тонуть дзвони великодні,
Тонуть, тонуть, ніби сон.
Б'ються, дзвонять
тон-у-тон;
З ними дума в небо лине,
З ними никне, з ними гине
тьма заслон
Гаснуть зорі, знову світло.
Все радіє, все розквітло.
Зникла сила перепон,
Вся земля — святий амвон!
Сяйвом душі всі облиті
І немає їм на світі заборон.

Марійка Мудрик

ВЕЛИКДЕНЬ МОЇХ ДИТЯЧИХ РОКІВ

(Спогад зі села Хотинича на Ярославщині)

Хоч Великдень, який описую в цьому спогаді, відбувся кілька десятків років тому назад, коли я була ще несповна десятирічною дитиною, то ця подія так врізалася в мою тямку, що в передвеликодній час стає мені живо перед очима.

Передвеликодній сезон у моєму селі Хотинич на Ярославщині починався Великим постом. У перший день мама пекла коржики з муки й води. Називались вони ,,жигавці" Ми попивали їх водою. Другого дня посту мама давала нам молочні страви, зате не дозволяла нам їсти м'яса.

В селі були деякі люди, які строго постили цілий перший і останній тижні. Наша сусідка, старенька бабуня, споживала тільки пісний чорний хліб і яблука. Вона казала, що Христос постив у пустелі за нас грішних людей сорок днів. Тому й люди повинні віддячитися Йому теж постом. Ця віра в силу посту і почуття вдячности Ісусові Христові допомагали їм не відчувати голоду, ні втоми.

Мені, наймолодшій в родині, мама казала призбирати якнайбільше яєць, щоб вистачило їх до печива, на писанки та на всі три дні свят. В селі були й незаможні, а то й дуже вбогі люди, але вони спромогалися придбати на Великдень святкові страви, зокрема яйця, паску, шинку й ковбасу. Вони зговорювалися з сусідами й покривали на спілку кошти харчів.

Люди дбали не лише про тілесні, але й про душевні потреби. У піст ходили до місцевої невеличкої церкви на ,,Хресну дорогу", ,,Сорокоусти" й щиро молилися. В Страстний Четвер і в Велику П'ятницю знову всі строго постили. Страсний Четвер називали в нас ,,Жиний". В ті дні люди споживали пісний хліб і яблука.

Увечорі відбувалися в церкві торжественні відправи. Священик читав 12 євангелій і для кожного читання вдягав інший фелон. Люди співали. В П'ятницю відбувався трикратний обхід з Плащаницею довкола церкви, потім складали Плащаницю до великого й гарно виробленого Божого Гробу.

В Велику Суботу мама досвіту всаджувала паску до печі, щоб була готова поки зійде сонце. Паска була така велика, що треба було її нести на плечах. Усі господині пекли такі великі паски.

Тому, що мій, тоді вже покійний, батько був 45 років дяком, отець парох приходив святити паску й ,,всякія сніди" в нашій хаті. Тут збиралися теж наші ближчі сусіди, щоб посвятити свої великодні страви.

У Велику Суботу люди вже не виконували тяжких робіт, хіба дрібні хатні порядки, зате йшли до церкви цілувати Плащаницю й молилися. Цілу ніч зі Суботи на Воскресну неділю люди перебували в церкві. Через те, що лавок було мало, люди сідали на підлогу, а багато молилися надворі. Після Воскресної утрені відбувалося загальне свячення пасок і великодніх страв на прицерковному цвинтарі.

Після посвячення дівчата співали гаївки, а тоді народ розходився по хатах. Родини засідали за стіл і споживали свячене. Мама казала найстаршому синові відрізати від паски шматки тіста з чотирьох боків і занести їх домашнім тваринам, щоб корови й коні були здорові й сильні. Під час споживання страв ціла родина й похресники, які приходили у відвідини, співали ,,Христос Воскрес!" і ,,З нами Бог!"... Так у молитві, побожних співах, хороводах і гагілках та спільній трапезі радісно минав перший день Великодня.

Був у нас звичай, що в передвеликодній час дівчата потайки одна перед одною вишивали, або купували собі новий одяг чи прикраси і щойно в Великодній Понеділок показувалися в них у церкві.

Після Богослуження дівчата знову виводили гагілки, брали хлопців у коло й співали: ,,А на церкві хрест, хрест"..., ,,Їде їде Зельман"... ,,А на новій градинонці собаки брехали"...

Великодній Понеділок називали в нас ,,зливний", бо молодь обливала себе водою в хатах і надворі.

У третій день свят священик відправив Службу Божу в сусідньому селі Грушовичі й туди приходили люди з поблизьких сіл.

Так передвеликодній час проходив у праці, пості й молитві, а всі три дні свят люди проводили на церковних відправах, співі гагілок, забавах, у родинному колі, або на відвідинах у сусідів. Було радісно, приємно й весело, відчувалося піднесення на дусі. Через те я ніколи не можу забути цих чарівних великодніх днів, які я провела дитиною в родинному селі.

Христос Воскрес із мертвих

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм

Веселих Свят! — Христос Воскрес!
та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ
ПРЕЗИДІЇ
СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

З нагоди великого Свята
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

вітаємо

нескорений український народ у його боротьбі за свої права, за правду, волю і незалежність бути господарем на своїй землі.

Вітаємо українську спільноту в діяспорі, наших церковних ієрархів, проводи наших релігійних, політичних і громадських організацій та установ.

Нехай Христове Воскресіння скріпить нашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою та життя над смертю. Нехай істина Христової перемоги сповнить нас радістю і скріпить нашу віру в недалекий День Воскресіння нашої батьківщини.

Христос Воскрес!

За Президію Секретаріяту СКВУ:

ЮРІЙ ШИМКО — президент
ВАСИЛЬ ВЕРИГА — генеральний секретар

Березень 1989 р.

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Шановним Гостям, Співпрацівникам
і всім Членам УНСоюзу
— бажає —

Управа Союзівки

Українцям у цілому світі
щирий Великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилає

Президія
Фундації Приятелів
Енциклопедії України
6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

Христос Воскрес!

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Управи
Українського Спортово-Виховного
Товариства „Чорноморська Січ"
і Січової Фундації, Інк., Ньюарк, Н. Дж.

ЩАСЛИВИХ *ВЕСЕЛИХ СВЯТ!*
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

ЕКЗЕКУТИВА І ДИРЕКЦІЙНА РАДА
Злученого Українського
Американського
Допомогового Комітету
вітає із святом
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
українців, розкинених по всій землі,
і бажає їм
здоров'я, витривалости і віри, щоб спільною працею і взаємною допомогою, з глибокими ідеалами християнської і національної моралі, діждатись світлого майбутнього нашого Народу.

United Ukrainian American
Relief Committee
1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141
Tel.: (215) 455-3774

Христос Воскрес!
З Світлим Празником
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
усім нашим Членам і їх Родинам, Прихильникам та всьому Громадянству
БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ І ВСЬОГО ДОБРА
— бажають —

Управа, Дирекція і Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ
у Філядельфії

Ukrainian Savings & Loan Association
8100 Roosevelt Blvd. **Philadelphia, Pa. 19152**
1321 West Lindley Ave. **Philadelphia, Pa. 19141**

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

Христос Воскрес!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Вп. Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді щирі побажання
пересилає

Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ" в Нюарку
734 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106 • (201) 373-7839

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття
бажає
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сіті

SELF-RELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-4061
Branch: Trenton, N.J., 98½ So. Broad Street, 08604
(609) 695-1043

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Христового Воскресення
бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Nestor Olesnyckyj
FISH, FIELD & OLESNYCKYJ
2040 Millburn Avenue, Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001, (201) 761-6480
Мейплвуд, Н. Дж.

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК
«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає

ДИРЕКЦІЯ

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 N. Western Ave. Chicago, IL 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Rd. Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393
DRIVE UP CASH STATION WALK UP
820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
щиро вітає Українську Громаду,
а зокрема своїх Клієнтів

TRIDENT FEDERAL SAVINGS
РИЗУБ
700 Sanford Avenue ■ Newark, N.J 07106
Tel.: 372-0303
Адміністрація:
504 S. Route 9
Lanoka Harbor, N.J. 08734
609-971-9700
Всестороння фінансова обслуга
FSLIC
ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ!

З нагоди Радісного Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання
Веселих та Щасливих Свят!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ"
І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
„САМОПОМІЧ" в Пассейку
229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 Tel.: (201) 473-5965

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.

Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO, 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія Ратич**

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
ТЕОДОР, МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Андрій Бурачинський
з дружиною Лялею і дітьми Ериком, Денисом і Адріяном

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇМ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Роман і Наталія Кравчуки

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми:
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі і Нестор зі сином Данилком
Великдень 1989 Ірвінгтон, Н. Дж.

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донями Софійкою і Оленкою

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з дочками
АНДРЕЄЮ і АЛЕКСАНДРОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Приятелям і Шановним Пацієнтам
бажають
д-р Олександер і Рената Костек
з дочкою Мішел і сином Олесем
416 36th St. ■ Union City, N.J. ■ 866-5027

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим
і Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Ярема і Наталка Дубики
з дітьми Адріяном і Ларисою

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ТЕОДОЗІЙ, ЛЮБОМИРА і ЛЯРИСА КРУПИ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
Родині, Знайомим і Приятелям
— бажає —
д-р Евген Степан Грабарчук

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса ТЕРШАКІВЦІ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
д-р Марта Політило
з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всього найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібеї
з дітьми: Тимошем, Мирославою, Олею і Левком

Найкращі побажання
Веселих Свят
з нагоди Празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

В Радісний День Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
вітаємо
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
традиційним
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Д-р ОСИП і ЛІДІЯ ОРИШКЕВИЧІ
Бруклин, Н. Й.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій Тритяк з дружиною Оксаною донею Аретою і сином Яремієм
54 W. S. Orange Avenue, S. Orange, N.J. 07079
(201) 762-7422

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна КУЗЬМАКИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

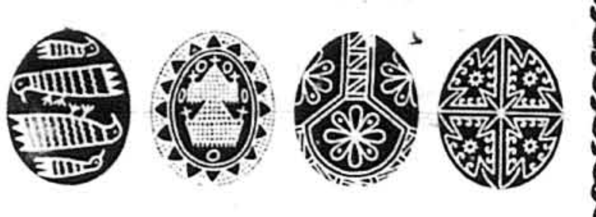
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Петро Андрій, Христина і Еймі Рівес
78 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840. (201) 548-4365

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Приятелям, Знайомим і Пацієнтам
— бажає —
д-р Петруся Котляр
ХІРОПРАКТОР
з мужем Нестором і дітьми Александрою і Данилком Паславські
167 Valley Rd., Clinton, N.J. 07013 Tel.: (201) 478-7416

ХРИСТОС ВОСКРЕС
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Всеволод і Лідія Когутяк
з Юрком

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій і Христя Демидовичі
з дітьми Андрійчиком і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям та Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Юрій і Мотря Сосенки
з дітьми
Адріяном, Анеткою і Алянною

„Хай і для народу..."

(Закінчення зі стор. 1)

слів: „Хто своє життя зберігає, той його погубить, а хто погубить своє життя задля мене, той його знайде". (Мт. 19, 39). Як це висказує св. Марко: „Бо хто хоче своє життя спасти, той його погубить; а хто погубить своє життя задля мене й євангелія, той його спасе" (Мр. 8, 35). Тож цей могутній воскресний гимн „Христос Воскрес" нехай піснею лине далеко повсюди. Нехай із гомоном дзвонів лине далеко-далеко на наші рідні землі, де наш християнський народ не має змоги так торжественно обходити празника перемоги Христа над гріхом, неправдою і злом! Нехай випрошує у Бога всемогутнього ласку перемоги і для нашого українського поневоленого, але не скореного народу.

Наші вороги, подібно як колись фарисеї й старшина народу, видячи умерлого Христа, думали, що вже зложеного до гробу напевно позбулись. Але, для певности, поставили сторожу, щоб бути певними, що Він уже не оживе. Вороги нашої Церкви також уважали, що псевдосинодом умертвили й похоронили нашу Католицьку Церкву і вона вже ніколи не підведеться. Христос, однак, проти їхніх сподівань воскрес і підтвердив правдивість Своїх слів: „Тому Отець Мене любить, бо Я кладу Моє життя, щоб його знову взяти. Ніхто не бере його від Мене. Я Сам від Себе кладу його Владу бо маю його покласти і владу маю його назад узяти" (Йо. 10, 17 с). Подібно й наша Церква Католицька після сорок трьох років свого скритого, катакомбного — підземельного життя, виходить тепер знову на світло денне, являється своїм ворогам і без страху показує, що вона живе й тепер домагається всіх своїх прав, які їй належаться не тільки за Божим і світським правом, але, також, за тим правом, що його признає совєтська конституція. Це непереможна, життєдайна Сила Христа нашого Спасителя, що подолав диявола й смерть, нехай впливає в серце нашого страждаючого народу надію, що як для Христа, після Його страждань і смерти хресної прийшла перемога і воскресіння, так само і для нього прийде визволення з цієї довголітньої неволі й засяє сонце волі і повної свободи, як релігійної, так і народної!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Дано в Римі,
при Храмі Жировицької Богоматері
і свв. Мучеників Сергія і Бакха,
у празник Стрітення Господа Нашого
Ісуса Христа
2/15-го лютого 1989 року Божого.

† **Мирослав І. Кардинал Любачівський**
і Ієрархія Помісної
Української Католицької Церкви

Христос воістину...

(Закінчення зі стор. 1)

серцях, що ми йдемо назустріч всенародному Воскресінню! Він воскрес і ми будемо вічно жити!

Христос воскрес! Із Ним воскресла віра, надія, любов. Із Ним воскресає дух народу, його душа, його життя, його духовна культура, мова та глибока віра в Бога. Скільки то надії й отухи в воскресінні Христа для тих, хто радіє і для і тих, хто сумує!... Христос воскрес і з Ним воскресла й наша надія на перемогу добра над злом, волі над неволею, любови над ненавистю. Так як після зими приходить весна, а після ночі — день, так після смутку настає радість, після неволі — свобода, після смерти — життя. Тому не плачмо над нашою недолею й горем у світі, як жінки-мироносиці плакали над порожньою домовиною. Піднесімо у гору наші голови, бо близько й наше спасіння!

Воскреслий Спаситель невидимо Духом Святим і сьогодні, цього особливого Великодня в нашій історії, є з нами і Він бажає воскресити й нас і наш народ із гробу наших сумнівів, байдужости, страху та невіри, і надiлити високим духом життя, відваги та віри в перемогу. Як це чудово, яке це щастя знати Христа і від усього серця вірити в чудо із чудес, що Христос воістину воскрес!

Із цим духовним знанням, яким святі оглядають істину Воскресіння, із цією глибокою вірою та надією на наше воскресіння і любов'ю до вас, бажаємо вам Богом благословленного Великодня!

Пастор **Олекса Гарбузяк,**
голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор **Володимир Домашовець,**
генеральний секретар Братства
Пастор **Йосафат Іваськів,**
голова Об'єднання Церков у Канаді
Пастор **Дмитро Марійчук,**
голова Об'єднання Церков у ЗСА

Великдень,
1989 Року Божого

„Твій Син..."

(Закінчення зі стор. 1)

тому, що вони є членами Церкви, покликані та мають місію голосити Євангелію: вони є приготовані для тієї праці, дякуючи дарам Святого Духа (Хрістофіделес Ляїці, 33). Це завдання в особливіший спосіб паде на тих, що є членами чернечих згромаджень, чи в рядках осіб священичого стану.

Щоб передати радісну правду Воскресіння нашим нащадкам, нам потрібно ревних священиків, дияконів, ченців і черниць, як також і дяковчителів. Тож заохочуймо нашу молодь молитися на випрошення добрих покликань до священичого і чернечого стану. Треба багато молитви в намірені тих, котрих Бог кличе на особливішу службу для закріплення Христового Царства на землі, щоб вони мали відвагу і силу іти за цим спасенним покликом.

Ми непохитно віримо й знаємо, що Воскресіння є сильніше від смерти. „Жало смерти — гріх, а сила гріха — закон, нехай же буде дяка Богові, який дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа" (Кор. 15,56-57).

Ми радіємо з Божою Матір'ю, якій ангел сповістив був: „Чистая Діва, радуйся, Твій Син воскрес із гробу. Пречистая Діва Марія є не лише Матір'ю Христа Історичного, вона теж Мати Христа Містичного — Церкви. Коли Христос воскреслий з'явився Апостолам, з ними була і Мати Ісуса. Вона є також з нами в цей Празник Христового Воскресіння.

Від щирого серця бажаємо вам у Христі, щоб наша віра в Христове Воскресіння і наша Великодня радість була подібна до віри і радости Пресвятої Матері. Святкуйте, отже, весело, з Христом у серці, бо „Христос смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував".

ХРИСТОС ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!

† **СТЕПАН**
Митрополит — Архиєпископ Філядельфійський

† **ВАСИЛЬ**
Єпископ Стемфордський

† **ІННОКЕНТІЙ**
Єпископ Чикаґський

† **РОБЕРТ**
Єпископ Пармський

† **МИХАЙЛО**
Єпископ-помічник Філядельфійського Митрополита

В Чикаґо буде доповідь про білоруське відродження

Чикаґо. — В суботу, 31-го березня ц.р., філія Українського Католицького Університету влаштовує чергову публичну доповідь. Доповідачем буде д-р Ян Запрудник, керівник білоруської секції „Радіо Свобода" в Ню Йорку, а темою його виступу буде: „Сучасне білоруське відродження в батьківщині".

Доповідач є відомим суспільним діячем в білоруському середовищі, редактором газети „Беларус" та за фахом історик. З уваги на актуальність теми та у зв'язку з відроженням національної свідомости в Білорусі, запрошується ширше громадянство до участи в цій інформативній доповіді. Заповіли свою участь також представники білоруської громади в Чикаґо.

Доповідь розпічнеться о год. 7-ій вечора в малій авдиторії Культурного Осередку свв. Володимира і Ольги, 2247 Вест Чикаґо авеню. Після доповіді запитання і дискусія, а згодом товариська зустріч при каві і солодкому.

Китайці...

(Закінчення зі стор. 1)

будови, Єгора Лігачова, який під час свого виступу перед західніми журналістами також говорив про неприготованість „совєтського народу" до переходу у систему приватного господарювання.

Дивно, кажуть спостерігачі, що на важливій сесії змін, пропонований Лі Пенгом у Пекіні, не було сеньйора китайської політики і прихильника змін в економіці Денг Шіаопінга, який фактично започаткував новий період змін. Не було також жадного пояснення офіційних чинників з яких причин Шіаопінг не брав участи в засіданні.

У своїй промові 60-річний Пенг, інженер по фаху вишколений в Совєтському Союзі, нібито запевняв, що, мовляв, не буде більше повороту до давньої системи правління і деякі ділянки економіки все ще будуть орієнтуватися на систему вільного ринку, включно з грошевою біржою, яка буде діяти у великих містах Китаю. „Ми ніколи не повернемося до централізованої системи повністю, але також не пропагуватимемо приватної системи в економіці, яка заперечує соціялістичну філософію життя", — заявив Пенг, опінія якого не є приватним висловом думки, але узгідненою тактикою Політбюра і Центрального Комітету КПК.

Західні спостерігачі здогадуються, що сьогодні чи завтра, молодші політики КНР відсунуть цілковито від влади і впливу Д. Шіаопінга і повернуться до давньої цитивности, централізованого керівництва і плянування. Деякі аналітики висловлюють навіть думку, що комунізм, як система, не здібний „демократизуватися" і він залишиться тоталітарною системою, без великого майбутнього.

Плянується підписання угод з СССР про спільні підприємства

Вашінгтон. — Департамент торгівлі ЗСА дав згоду на підписання договору, згідно з яким оборонна фірма „Гонівелл" і компанія „Бейлі Контролс" будуть допомагати СССР продукувати найновіше устаткування для невтралізування особливо небезпечних матеріялів. Департамент торгівлі дав дозвіл, не зважаючи на протести Пентаґону, який запевняв, що таке устаткування може використовуватися для виробництва хемічної і ядерної зброї.

З Совєтським Союзом буде підписано і ряд інших угод, наприклад, договір на суму 10 біл. дол. між американською фірмою „Форд Моторс" і СССР про випуск у Совєтському Союзі близько 150,000 легкових автомобілів типу „Скорпіо" на рік. Згідно з цим договором, про який майже не згадувалося в пресі, совєтський завод також буде виробляти за допомогою американців до 100,000 автомобільних двигунів і трансмісій.

Як подає Пол Бедар в газеті „Вашінґтон Таймс", під час інвазії Афганістану у 1979 році, совєти використовували вантажні автомобілі типу „Камаз", виготовлені на заводі, побудованому за допомогою Америки.

Буде підписано багатобільйонний договір, що передбачає участь американської фірми „Шеврон" в проєктуванні та випуску нафторозвідувального та бурильного устаткування. Згідно з оцінкою Уряду ЗСА, понад 75 відсотків валютних приходів Совєтського Союзу пов'язані з нафтою, що визначає стратегічний характер цього продукту.

Підписання договору з фірмою „Шеврон" включає цілий ряд менших проєктів з участю фірм „Арсер-Даніелс-Мідленд", „Форд", „Набіско", „Істмен Кодак" і „Джонсон енд Джонсон".

На думку колишнього працівника Пентаґону Френка Гаффні, який займався проблемами контролі над озброєннями, СССР за допомогою Америки хоче збільшити видобування нафти. Якщо це станеться, то західньоевропейські держави, котрі не мають власної нафти, потраплять у залежність від Москви. Гаффні звертає увагу на той факт, що жаден з американсько-совєтських проєктів не узгіднювався з аґенціями, які займаються проблемами національної безпеки.

В одному з інтерв'ю конґресменка Елен Бентлі заявила, що така співпраця „відчинить двері" для інших аналогічних договорів, котрі Західня Европа готова підписати з совєтами і лише чекає на сигнал від Америки. Член очолюваної Елен Бентлі групи вивчення передачі технічного устаткування Клайд Престовіц сказав, що ЗСА таким чином дадуть совєтам не лише найновішу технологію, але й навчать їхніх фахівців як з нею поводитись і як її копіювати. Люди, які плянують ці спільні проєкти, „навіть не задумуються, що в майбутньому їхні договори можуть підірвати могутність Америки", — сказав Престовіц.

Група конґресменів-республіканців на початку березня ц.р. звернулась до президента Джорджа Буша з проханням зупинити заплянoване підписання таких договорів, згідно з якими Москва зможе досягти збройної переваги над ЗСА.

„Я хочу, щоб Президент спинив творення спільних підприємств", — заявила член Палати Репрезентантів Елен Бентлі з Мериленду.

У СВІТІ

У СЕУЛІ, СТОЛИЦІ Південної Кореї, судять північнокорейську терористку 27-річну Кім Гюн Гюї, яка призналася раніше, що це вона перенесла на поклад південнокорейського літака в 1987 році бомбу. При тому вона висловила жаль з цього приводу і заявила, що заслуговує на покарання. „Я свідома свого вчинку і тому суд не може застосувати у відношенні до мене жадного милосердя", — заявила у сльозах Кім. Перед тим вона склала повне зізнання в суді, що діяла, разом із своїм спільником з наказу північнокорейської розвідки. Кім і її спільник, покинули літак у Багрейні, але їх обидвох затримала місцева поліція, як літак „Боінґ-77", який летів з Багдаду в Сеуль, розірвався у повітрі і впав в море. Усі пасажири очевидно загинули. Під час арешту обидвоє терористи зажили ціянкалій, але помер тільки мужчина, а Кім врятували лікарі. Однак, якщо суд визнає її винною у всіх пунктах обвинувачення, її і так грозить смертна кара.

ЯПОНСЬКО—СОВЄТСЬКІ переговори закінчились неуспішно, хоч, як кажуть спостерігачі, совєтські і японські дипломати старалися полагодити ті справи і проблеми, які стоять на перешкоді двосторонньої дружньої співпраці. Головну перешкоду, а саме, північні території СССР, тобто чотири японські острови, які входять в систему Курильського архіпелаґу, були головною перешкодою успіху у переговорах. Японці категорично домагаються віддачі островів, на яких вміжчасі комуно-московські імперіялісти розбудували свої мілітарні бази та різні військові об'єкти, як, наприклад, радарні станції, порти для причалення підводних човнів з атомовою погінною силою тощо. Учасниками у переговорах із совєтської сторони був заступник міністра закордонних справ Ігор Роґачов, а з японської міністер закордонних справ Созуко Уно, який для продовження розмов поїде ще в цьому році до Москви.

ДЕЛЕҐАТАМ НА З'ЇЗД Комуністичної партії, який відбувається в Римі, показали відеозапис — звернення генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Міхаїла Ґорбачова, який закликає комуністів Італії підтримати його ідею „об'єднаної Европи", яка, мовляв, не зродилася у бюрах політиків, а на базі історичного досвіду, бо жадна країна у світі, а тимбільше Европа, не може позволити собі на відновлення політики холодної чи гарячої війни, яка принесла б зі собою суцільну руїну для всіх, — заявляє на відеострічці Ґорбачов. Згадуючи про внутрішню совєтську політику, він признається, що „ми покищо не задоволені результатами гласности і перебудови".

ПАПА ІВАН ПАВЛО II, голова Католицької Церкви, відвідає у вересні 1991 року Мадярщину. Про заплянoвані відвідини повідомило 21-го березня мадярське офіційне агентство МТІ. Питання можливости відвідин Мадярщини Папою були поруш́ені в часі його розмови з членом мадярського Політбюра Імре Пожгаєм, який перебуває в Римі у зв'язку із з'їздом Комуністичної партії Італії. Розмовляючи з кореспондентом згаданого мадярського аґентства Пожгай заявив, що мадярський нарід з нетерпеливістю очікуватиме дня візити Папи. Візита Папи буде його першою візитою до комуністичної країни, крім Польщі, його батьківщини, яку він відвідував вже неодноразово.

В АМЕРИЦІ

У СВОЄМУ ПЕРШОМУ РІШЕННІ щодо конституційности примусового перевірювання працівників, чи вживають вони наркотики під час праці, Верховний Суд ЗСА підтримав ці програми перевірки введені в життя ще за урядування президента Роналда Реґена. Це рішення про наркоманну перевірку відноситься в першу чергу до працівників залізничої індустрії та й у великій мірі до митних урядовців ЗСА. Рішення в справі залізничників перейшло голосами 7-2, а в справі митників 5-4 і цим дало право Урядові вимагати перевірки цивільних і державних працівників затруднених там, де безпека громадськости цього вимагає. Це рішення матиме вплив на введення подібних заходів у стейтових і місцевих урядах.

ЗГІДНО ЗІ ЗАЯВАМИ державних урядників, Білий Дім застановляється над заміненням директора Комісії громадянських прав Вілляма Аллена з уваги на те, що він особисто вмішаний у справу адоптування 14-літньої дівчини з американсько-індіянського племени Апачі. Між тими, яких кандидатуру розглядається є Артур Флечер, приклонник президента Джорджа Буша ще з передвиборчих часів і асистент секретаря Департаменту праці з часів урядування президента Ричарда Ніксона. Одначе урядовці Білого Дому мають деяку проблему з переведенням цієї зміни в життя, бо термін В. Аллена на цій позиції вигасає щойно в 1992 році.

ЗІЗНАЮЧИ ПЕРЕД КОМІСІЄЮ Палати Репрезентантів для справ Міжнародної діяльности, секретар Державного департаменту Джеймс Бейкер сказав, що ЗСА звернуться до Палестинської Визвольної Організації щоби допустила палестинців зі смуги Ґази та Західнього побережжя ріки Йордан до переговорів з урядом Ізраїля в справах замирення. Він також при тому зазначив, що уряд президента Джорджа Буша, хоче повільним темпом започатковувати ці переговори, щоби обидві сторони набрали до себе довір'я.

У ВІВТОРОК, 21-го березня ц.р., морська фльота ЗСА біля берегів Кейп Каневерал на Фльориді випробовувала перше підводне вистрілювання нуклеарної ракети марки Трайдент - 2. Спроба ця не увінчалася успіхом, бо згадана ракета вибухла чотири секунди після того, як виринула з води. Речники морської фльоти заявили, що причини цієї невдачі ще невідомі, але є в процесі перевірки, бо ця ракета, що коштує 25.1 міл. дол., була вистрілена зі зануреного підводного човна „Теннесі" а тоді „чомусь змінивши напрям вибухла". Ця невдача трохи припинить виріб цих ракет, задуманих як оновлення американського нуклеарного арсеналу.

ЗВІДОМЛЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ праці про те, що ріст цін в загальному був дуже поміркованим в лютому, ц.р., бо заледве 0.4 відсотка, навіває оптимізмом щодо дальшого економічного росту. Так само оптимістично зареаґувала біржа, що й дало урядовим чинникам можливість підкреслити, що інфляція є під контролею. Знавці торговельного діла твердять, що наслідки різного рода урядових потягнень є куди кращими в загальному, як вони цього сподівалися.

Видано бібліографію українського мовознавства

Оттава (УІБ). — З нагоди Року Української Мови надруковано тут англійською мовою критичний огляд бібліографії українського мовознавста на поселеннях. „Українська лінґвістика в екзилі за роки 1918/88".

Автор видання, проф. Ярослав Рудницький, подав у цьому огляді бібліографію найважливіших праць із ділянки мовознавства поза межами України, клясифікуючи матеріял на такі категорії: фонетика й фонологія, морфологічні праці, лексикографія й ликсикологія, складня (синтакса), загально-теоретичні праці й пуристично-популярне мовознавство, в тому бібліографія статтей із „Слова на сторожі", органу Товариства Плекання Рідної Мови (ТПРМ), основного в 1964 року в Вінніпеґу.

До праці додано рекомендацію автора в справі обласного удержавлення української мови в Канаді згідно з текстом Королівської Комісії Б-Б, якої він був членом у роках 1933-1971. Книжку в ціні 3 дол. можна виписувати від Т-ва Плекання Рідної Мови, 911 Карлінґ аве., Оттава, Онт.

ІТАЛІЙСЬКІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ ще й досі застановляються і перевіряють загадкову катастрофу пасажирського літака типу ДС-9, який їхав з Больонії в Палермо і впав в море без подання сиґналу. Хоч подія трапилася ще в 1980 році, але катастрофа у якій загинули усі 81 пасажири, була загадочна так, що урядова комісія щойно тепер закінчила слідство і опублікувала книжкою свій звіт. Там говориться, що пасажирський літак італійської повітряної лінії був збитий ракетою. Деякі спеціялісти відразу підозрівали напад на літак чужого літака, бо в Сицилії були знайдені відламки з лівійського військового літака МІҐ-23, який також був збитий. Отже, загально припускають, що хтось стріляв з метою збити лівійський джет, але ракета (ця сама, чи друга) попала також у пасажирський літак. Свідків немає і тому від 1980 року панувала мовчанка. Ґазети вияснили, що в цьому часі в італійському повітряному просторі перебували два інші літаки: літак з президентом Джиммі Картером, який летів з Лісбони до Риму, і літак на якому знаходився державний секретар Едмунд Маскі, який летім з Анкари. Чи котрийсь із згаданих літаків був прицілом лівійського джета? Чи може катастрофу спровокували супроводжаючі президента ЗСА джетові американські літаки? Усе це й досі залишається засекреченою справою.

Доповідь проф. Я. Розумного в Дітройті

Різноманітність форм поезії та багатство виявлених в ній тем, дозволяють вдумливому критикові знайти в ній суттєві погляди поета на проблему, яка в даний момент його цікавить.

Ярослав Розумний, відчуваючи релігійне піднесення громади, проаналізував в творах наших сучасних поетів їх інтерпретацію релігійних тем.

І коли в теологічних розправах такі питання як існування Бога, Його відношення до людини, відношення людини до Бога, концепція вічности, безконечности, безсмертя людини знаходять докладне виявлення погляду автора, ті самі проблеми у формі поезії, у сконцентрованій формі вислову набирають ще естетичного та мистецького вияву.

На погляд проф. Розумного, порушення цих тем в нашій релігійній ліриці випливає з двох основних джерел: мистецької емоції та філософічних роздумувань. Поети чуттєвої, мистецької настанови приймають церковну інтерпретацію суті християнської віри, поети, керуючися раціональним підходом, впроваджують нотки сумніву, скептицизму, які виразно прогомоніли в поезії післявоєнного часу, коли під впливом мільйонових трагедій, захиталися основи людської віри в надприродну законність, в першій мірі в існування самого Бога, що зродило клич: Бог помер.

Наводячи тепер головні тези Я. Розумного на погляди окремих поетів на згадані теми, він починає аналізою поезій Василя Барки.

Для Барки Бог є джерелом моральної сили людини, її етичности та творчого надхнення, синтезою найвищих людських ідеалів, первопричина всього існуючого та джерелом людського щастя. На погляд Барки, на землі існує дві протилежні сили: „Добропромінний" і „Всесвятий Бог" та зло зі своїми жертвами.

Вже цілком інакший погляд висловлює Богдан Ігор Антонич. Він визнає існування Бога-Абсолюта, але рівночасно квестіонує Божу спроможність задоволити людські потреби. Отож його духовність не ціхує „велика гармонія", а радше дисгармонія-конфлікт, який виринув із зудару його початкового традиційного погляду та бажання черпати з життя шалену, гарячу розкіш.

Концепція Бога у Павла Тичини розвивається по тій самій лінії, що і в Антонича. Бог у Тичини „Не Зевс, не Пан, не Голуб-Дух", а „Соняшні кларнети". У нього естетичне піднесення та національне відродження створюють Бога пангармонії та всещастя. Шукає Бога в своїх поемах також Богдан Рубчак. Його потреба віднайдення Бога випливає із підсвідомого відчуття його необхідности, хоча критичний ум постійно питає: І хто Ти, Господи, і де Ти? Він вірить в „індивідуальну релігію", в особисте шукання його, хоча не може зрозуміти, чому Богові потрібне людське терпіння та чому Він не об'явиться людям у виді, доступному людським змислам.

Сприймання й відношення до Бога у Василя Стуса випливає з його болю, з дна тюремного жаху. Його лемент-протест переходить з особистого в національний біль. Тоді він благає в Бога сили і „гніву пречистого", а коли Бог і його і його народ „оком пиминає", тоді він заперечує Боже існування: „Немає Господа на цій землі... Пан Бог — помер". Але його Бог знову воскресає, коли він відчуває, що надходить його смерть. То Бог гасить „свічку болю" й приносить „посмертну расіть".

Микола Бажан розчарований байдужістю метафізичного Бога до людських терпінь, знаходить його в надпересічній людині. Він акцентує божеську ролю Слова в людській безнадії. Таким людино-богом є омітизований кобзар, який приносить людям, огорнутим розпукою, життєдайну пісню — героїчну думу.

Бог Юрія Тарнавського „явно нещасливий" і безсильний порадити тому, а в Івана Драча „зоряні механізми" надземного Бога працюють справно тільки тому, що Він „справжній марксист".

Образ Христа пройшов віками в поетичному вияві певну трансформацію. З візантійського Пантократа цей образ перевтілено в Христа Чоловіколюбця, що в дальшому часі став також синонімом національної трагедії. Павло Тичина втілює в постаті Христа трагічний дуалізм воскресення-розп'яття, що став алегорією погребаної надії народу на національне відродження.

Поема Ігоря Калинця „Тренос над ще одною хресною дорогою" має в собі лише натяки на особу Христа. Він наявний у розповіді біблійних подій, головно Христових страстей. Суд над Христом та його терпіння перенесені на ліричного героя, якого судять беззаконні судді на тлі повної байдужости глядачів та на очах безсильної матері — уособлення сучасної України.

Богдан Рубчак, як антитезу осамітнення Христа в Гетсимані ставить людську кволість, злобу „крикливих крамарів" та колективну зраду Учителя.

Юрій Тарнавський квестіонує доцільність Христових мук і жертви, яка з перспективи тисячоліть не змінила людства. В хвилині найбільших страждань Христос побачив байдужість світу, бо „Спить земля і Єрусалим і тільки чути хропіт". Стрінувши Христа у бучацькій церкві, в розмові з ним переходить людські драми Другої світової війни, які довели його до стану розчарування і зневіри. „Я віру згубив... бо як тоді збагнути зло лукаве, бо як приймати смерть дітей".

Герой Миколи Руденка Мирон в розмові з Христом докоряє йому за байдужість до людських страждань, на однобічність його вчення, яке наголошує „вічні блага раю", а байдужість до поцейбічних людських потреб. Але Христос вказує йому, що джерело духовної сили людини є в надрах народу, в його спадщині, яку Мирон не вміє відкрити. Ідея поеми „Хрест" — це необхідність самопізнання, терпіння й витривалости в боротьбі.

Марія — Богоматір являється в новій поезії в різних алегоричних ролях — від античної „Реґіни" до Драчевої „Чорнобильської Мадонни".

Антоничева „Марія" є твором його психічних станів і настроїв. Вона являється йому або як небесна княгиня або віддзеркалення його морального болю. В стані душевного піднесення він співає оди на Її честь, в моментах психічного спаду, просить ліку на свої й свого народу рани.

Мотив опіки і терпіння з драматичним насиленням виявлений у „Скорбній Матері" Тичини і в „Божій Матері" Юрія Клена. В Тичини Марія, в безсиллі відвернути свою трагедію, паде на обніжок „хрестом розп'явши руки", а в Клена Марія божеволіє від вістки про Синове розп'яття.

В українській радянській поезії, а зокрема повоєнній, мотив терпіння Богородиці, перенесений на світських матерів, у війною покривджених „мадоннах нашого часу".

У поемі Івана Драча „Чорнобильська Мадонна" є цілковите злиття християнської Богоматері, Шевченкової Марії і Тичини „Скорбної Матері" із загальнонаціональною сучасною матір'ю.

Це схрещення двох глибинних сучасних трагедій нації — терпіння і відкинення матері.

На закінчення своєї доповіді проф. Розумний заявив, між іншим, таке: „В основному, українська релігійна лірика цього століття є продуктом національного історичного досвіду, інтелектуальних пошуків та особистих і колективних травм і трагедій, спричинених обома війнами. Тому ця лірика тяжить до історизму, філософізму й етичности. Не зважаючи на ці підсвідомі тяжіння, модерна українська релігійна поезія не є сухим підрахунком історичних драм століття, не є автобіографічним катарсисом, філософічним Сократівським діялогом, ані дидактичною проповіддю, але мистецьким надчасовим узагальненням історичних феноменів доби, людських доль та борсань ума освіченого, етичного та заанґажованого інтеліґента нашого століття".

Володимир Баран

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
НІЯҐАРА, Онт.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 15-го квітня 1989 р. о год. 2:30 по пол.
в залі Української (Ст. Катеринс) Кредитівки
118 Niagara Street, St. Catharines, Ont., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів

403, 412, 416, 427, 451, 454, 458, 461, 462, 468

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово членів головного уряду УНСоюзу
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Андрій Кейбіда, головний радний УНС
Іван Геврик, головний директор для Канади

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Богдан Долішний, голова
о. Михайло Блажечко, почесний голова Округи

Зустріч з М. Руденком в Маямі

Довгенько довелося українській громаді південно-східньої Фльориди чекати на свою черґу, щоб вітати в себе такого видатного гостя, відомого письменника і речника українського руху національної самооборони Миколу Руденка. Нарешті після численних зустрічей і бесід з ним по всіх більших скупченнях українців у ЗСА й Канаді, 19-го лютого ц.р., тут, у Маямі, відбулася дружня зустріч з довгожданим гостем.

Здійснена заходами Об'єднання Українсько-Американських Організацій та Відділів Українсько-Американської Координаційної Ради в Маямі і в Голливуді, ця зустріч була дуже успішною і то завдяки дуже добре виконаній підготовчій праці чолових діячів згаданих організацій. Ірени і Миколи Ракушів, Ераста Дзюбинського, Люби Маринюк, Галини Гришко, д-ра М. Воскобійника, інж. Михайла Ковальчука, І. Хоптія, Віри Васілевської та інших.

У вщерть заповненій залі маямського Українсько-Американського Клюбу цю зустріч відкрив голова Об'єднання Українсько-Американських Організацій в Маямі Тарас Максимович, а протопресвітер о. Степан Біляк провів молитву, що її текст, спеціяльно для цієї зустрічі ним самим складений, він з почуттям щирого духовного піднесення відчитав. Програму зустрічі розпочала словом привіту гостеві від усієї української громади Люба Маринюк — культурно-освітня референтка Об'єднання Українсько-Американських Організацій, а відтак для представлення гостя запросила до слова д-ра Василя Гришка.

Це був стислий, але докладний огляд життєвого й творчого шляху М. Руденка як поета, письменника й ідейно-політичного діяча в складних і тяжких умовах підсовєтської дійсности України. На цьому тлі прелеґент подав також чітко окреслену сильвету його творчої особистости, а також напрям того шляху його духовних шукань, що через саможертвенність і терпіння в тюрмах і концтаборах привів його в чолову лаву „перших хоробрих" українського самовизвольного пробудження та змагу за свободу народу й людини в Україні.

Після цього запрошений до слова М. Руденко, якого щиро привітали вставанням і довгими оплесками всі присутні, виголосив зворушливу своєю щиросердечною мовою й глибоку своїм змістом промову. Це була дуже цікава й багата цінними інформаціями розповідь про найновіші події та нові явища в українському житті на батьківщині. Зокрема, він докладно висвітлив діяльність там Української Гельсінкської Спілки — організації, що широко розвинулася з тієї Української Гельсінкської Групи, що її в середині 70-их років заініціював і очолив він, діставши за це 12 років позбавлення волі, а після звільнення й виїзду на Захід очолив її Закордонне Представництво тут.

Як і було заплановано програмою зустрічі, Руденкова промова-розповідь перетворилася на розмову зі слухачами — у формі запитань і відповідей. На всі питання, які стосувалися головним чином актуальних справ сучасного національного пробудження й самовизвольного руху в Україні, він давав докладні, яскраво ілюстровані конкретними прикладами та навіть цитуванням найновіших, ще ніде до часу цієї розмови неопублікованих документів з України. І висловленні при цьому його думки, його погляди щодо розвитку подій в Україні та перспектив ближчого майбутнього були пройняті реалістачним оптимізмом і глибокою вірою в неминучу перемогу української правди й ідеї української національно-державної незалежности. Жива і дружня розмова, яку публіка вислухала з великою увагою й повагою до промовця, закінчилася в атмосфері загального піднесення. І цей настрій висловила й Люба Маринюк, щиро подякувавши йому за цю розмову, а публіка знову спонтанно вшанувала його вставанням і тривалими оплесками.

В другій частині програми відбулася скромна, але родинно-тепла мистецька імпреза. Ірена Ракуш з великою емоційною експресією продеклямувала вірш М. Руденка „Моєму народові", пані Король, наш гість із західнього побережжя Фльориди, прорецитувала його ж вірш „До старого дуба", а Ольга Цегельська виконала дві музично-вокальні точки на бандурі. А тоді на прохання з публіки М. Руденко прочитав свої два вірші, писані в тюрмі — „Цибулина" і „В Донецьку".

На закінчення зустрічі-розмови з М. Руденком Л. Маринюк від імени всіх присутніх щиросердечно подякувала дорогому гостеві й при цьому передала йому щиробратній дар від усією української громади в сумі 2.058 долярів. Другою молитвою, яку теж спеціяльно для цього закінчення склав і відчитав прот. о. Степан Біляк та спонтанним співом українського національного славня закінчилася ця чудова зустріч.

Слід відзначити, що вся ця зустріч-розмова з М. Руденком відбулася на високому рівні і залишила серед учасників не лише загальне задоволення, але й духовне піднесення. Те, про що розповідав Руденко, сповнило усіх надією, що на Батьківщині в обличчі Української Гельсінкської Спілки існує і діє справжній визвольний фронт. Фронт живих, активних і саможертвенних людей, які конкретно й у відповідних до реальної дійсности формах, словом і ділом провадять щоденну боротьбу за національну самобутність і незалежність України.

Учасник

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в неділю, 12-го березня 1989 року відійшов у Вічність на 87-му році життя
наш Дорогий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ, БРАТ, ШВАҐЕР І ТЕСТЬ

бл. п.

АДРІЯН АВРАМ

нар. в Оршівцях, поблизу Чернівців на Буковині,
кол. редактор часопису „Перелом" в Арґентині і довголітній член Гетьманського Руху.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулись в парохії української православної церкви св. Андрія в Los Angeles.

ПАНАХИДА — в середу, 15-го березня 1989 р. в каплиці на цвинтарі Forest Lawn, Glendale, California.

ПОХОРОН — на тому ж цвинтарі 16-го березня 1989 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина: СОФІЯ
Брат: ВІКТОР в Україні
Сестра: МОДЕСТА (ЗІРКА) в Румунії
Шваґрова: АННА НОВОСІВСЬКА
Дочки: ІРЕНА ДОВБУШ з чоловіком СТЕФАНОМ
АДРІЯНА ДУМАНОВСЬКА з чоловіком ЛЮБОМИРОМ
Внуки: ВІКТОР І МАРТА ДОВБУШІ
ТАМАРА І ПАВЛО ДУМАНОВСЬКІ,
АЛЕКСАНДРА САНАКОРЕ І
МАРІЯНА ПАПЕНДИК з чоловіками
Правнуки: ДАНИЛО, СТЕФАН І МИХАЙЛО САНАКОРЕ

Замість квітів проситься жертвувати на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті.

Шпиталь ст. Антоні вшанував д-ра П. Моцюка

Зліва: д-р Вілліям Спітері, сестра Дісмас Джанссер, директорка шпиталю, та д-р Петро Моцюк — директор радіології. Вгорі — меморіяльна таблиця в пошану лікаря-мецената П. Моцюка.

У вівторок, 14-го лютого ц.р., відбулося урочисте зібрання лікарів і шпитального персоналу в католицькій лікарні ст. Антоні в Чикаго, під час якого відслонено меморіяльну таблицю нашого лікаря-мецената та радіолога д-ра Петра Моцюка. Цю таблицю з написом: „Peter R. Mociuk, M. D., diagnostic imaging unit, in recognition and appreciation of Dr. Mociuk's dedicated service to Saint Anthony Hospital as Medical Director of diagnostic imaging 1954-1988" присвячено д-рові П. Моцюкові, який працював у цьому шпиталі протягом останніх 34 років і був директором радіології та нуклеарної медицини. Він відновив і змодернізував свій департамент, спроваджуючи найновішу діягностичну апаратуру і вишколу персоналу.

1-го липня 1988 року д-р Моцюк відійшов на заслужену емеритуру і тоді шпиталь вшанував його почесною грамотою та святочним прийняттям.

Українській громаді в діяспорі д-р Петро Моцюк і його дружина д-р Ольга Барбарна-Моцюк відомі як меценати НТША, які склали в 1983 році пожертву 100.000 долярів (цей фонд тепер зріс до 250.000 дол.) як спеціяльний фонд на наукові видання.

Подружжя Моцюки є також щедрими добродіями на церковні та інші національно-культурні цілі.

Нашій медичній громаді д-р Моцюк є знаний як довголітній член управи, а в 1981-1983 роках як голова УЛТПА, який впровадив комп'ютерну систему в адміністрації Головної управи УЛТПА.

Годиться згадати, що подружжя Моцюки мають три дочки, які закінчили університетські студії, а найстарша дочка-правничка д-р Андрея Моцюк-Мельник обдарувала їх вже двома гарними внучками.

Хай цих кілька слів буде похвальним признанням докторам Моцюкам та добрим прикладом для нашої молодшої генерації, що можна бути добрим професіоналістом і громадянином-меценатом.

Д-р Павло Пундій

ДОПОВНЕННЯ ДО СТАТТІ „РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ В ҐЛЕН СПЕЙ"

У вищезгаданій статті, надрукованій у „Свободі" з 7-го березня ц.р. за підписом Олександра Нички між особистостями, що промовляли з нагоди піднесення прапорів перед будинком місцевої управи міста пропущено особу інж. Аполінарія Осадцу.

Петро Мельник

Ґлен Спей, Н. Й.

Річні загальні збори 70-го Відділу СУА

В неділю, 5-го березня, 70-ий Відділ СУА ім. Віри Бобенко в Пассейку, Округа Ню Джерзі, відбув свої річні загальні збори. Відділ нараховує 35 членок. І хоч не всі членки активні у праці, Відділ працює справно. Членки, які не активні — це головно із причини віку, фізичних недомагань і далекого замешкання. Ті членки завжди відгукувалися на різні почини Відділу і в цей спосіб давали Відділові можливість вести корисну діяльність.

Членська вкладка до Відділу, продаж печива, „торти для мами" в день матері, різдвяний базар, добровільні датки членів з різних особистих нагод, становили прихід Відділу. „Самопоміч" в Пассейку була щедра своїми пожертвами. Відділ розпродував теж квитки виграшок на різні ціли організації чи на власні потреби.

Відділ вислав свої грошеві зобов'язання до організації та до Округи Ню Джерзі, як член одного із 13-ти відділів. Посилав датки на репрезентативні потреби організації і Округи до міжнародних жіночих товариств, де ми є членами.

Закупив дитячі ляльки-манекени у стилевих гуцульських строях для Українського Музею в Ню Йорку.

Працює теж наполегливо в ділянці суспільної опіки й стипендійного фонду, даючи у звітовому році грошеву допомогу українським дітям, що прибули на лікування, родинам в Бразилії й Европі; дбає про спонзорів української молоді, яка потребує на науку фінансової помочі.

Членки Відділу мають нагоду на сходинах почути реферати з різних ділянок української культури, всі членки передплачують журнал „Наше Життя" та офіціоз СФУЖО „Українка в Світі". Читаючи на сходинах обіжники й повідомлення Головної Управи й Окружної — знайомляться з діяльністю СУА.

На базар нам вдалося вибрати оригінальні гуцульські речі.

Приємно сказати, що членки нашого Відділу жваво реагують на всі прояви життя громади, в ювілейному році християнства в Україні брали участь у святкуваннях в громаді, в Бавнд Бруку, у Вашінґтоні, в Европі, в Римі.

Відділ відвідував імпрези й ювілеї Відділів СУА і місцевих організацій. Ми це уважаємо як внутрішні зв'язки між українськими людьми. Такими теж уважаємо листи, які Відділ дістає в подяку за прислану допомогу. Вони цікаві і ми їх перечитуємо на сходинах.

З нагоди нашого ювілею, 30-ліття існування Відділу наш 70-ий Відділ привітала Екзекутива на сторінках „Нашого Життя". А Відділ вислав даток на організаційний фонд СУА ім. Олени Лотоцької.

Працю, яку Відділ провадить, завдячуємо членкам тим, що вже 30 літ належать до Відділу. Але з нагоди ювілею ми теж не забуваємо тих членок, які вже не живуть в нашій околиці або й відійшли у вічність.

Наші членки працюють і працювали в Управі Округи Ню Джерзі і в Головній Управі СУА.

На річних зборах Відділу 5-го березня ц.р. перевибрано минулорічну Управу з Оленою Бобеляк — головою Відділу.

іхч

В пам'ять д-ра Р. Флюнта

На великому цвинтарі нашої спільноти виросла нова і свіжа могила. В сиру гостинну нам, а все ж таки чужу землю зложено на вічний спочинок одного з нас, що під час нашого ісходу покинули рідну землю, проживали по таборах, переїхали через океан в надії на повернення на рідні землі. На жаль, одного з нашої когорти не стало. В могилу поклали в далекому Калямазу людину, за фахом лікаря, який від початку свого існування цікавився і жив проблемами нашого народу.

Св. п. д-р Р. Флюнт

Д-р Роман Флюнт відійшов у вічність 29-го січня 1989 року.

Роман народився 30-го жовтня 1918 року в Бориславі. Там і провів свої дитячі роки. Гімназію „Рідної Школи" закінчив у Дрогобичі. Студії медицини почав у Познані, а 2-го травня 1945 закінчив медичні студії у Карловому університеті в Празі.

З переїздом на еміґрацію працював у шпиталі УНРРА в Реґенсбурзі як асистент доктора Андрієвського (1945-1949).

До ЗСА приїхав у другій половині 1949 року. Від 29-го січня 1950 року д-р Флюнт почав працювати в психіятричному шпиталі в Калямазу, спочатку як лікар, а з 1957 року як директор медичного відділу того ж шпиталю. У своїй щоденній праці він в першу чергу дбав про своїх пацієнтів, він зумів поєднати у своїй професії медичну експертизу з вмінням нести поміч потребуючим. За це був дуже високо цінений своїми колеґами, медичним персоналом і пацієнтами. В останніх роках він працював також як лікар першої допомоги в міських шпиталях Калямазу.

Залишив у смутку дружину, горем опечалену Ліду, двох синів — Марка і Юрка, тещу Марію Голуб, ближчу та дальшу родину.

Богдан Ясінський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ЗАНЬКО, член УНС Відд. 364-го ім. св. Василія в Клівленді, Огайо, помер 2-го лютого 1989 року на 70-му році життя. Нар. 25-го квітня 1917 року в селі Мости Великі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку брата Омеляна і племінників Павла, Емілія і Едварда. Похорон відбувся 6-го лютого 1989 року на цвинтарі Свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН НОСАЧ, член УНС Відділу 219-го ім. М. Грушевського в Нюарку, Н.Дж., помер 14-го лютого 1989 року на 92-му році життя. Нар. 15-го серпня 1897 року в Австрії. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дочку Мері М. Парільо. Похорон відбувся 17-го лютого 1989 року на цвинтарі Евергрін в Ґіллсайд, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері Т. Юров, секр.

КАТЕРИНА ПОТАШНИК, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катарінс, Онт. померла 17-го грудня 1988 року на 77-му році життя. Покійна народилася 1912 року в Калуші, Україна. Членом УНС стала 1947 р. Залишила у смутку дочку Анну з мужем Іваном і сина Михайла з родиною, та ближчу і дальшу родину в Канаді й Україні. Похорон відбувся 20-го грудня 1988 року на цвинтарі Вікторія Ловн в Ст. Катарінс, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Дяків, секр.

ЮРІЙ СИНЬОВИЧ, член УНС Відд. 339-го ім. св. Василія у Філядельфії, Па., помер 21-го лютого 1989 року на 79-му році життя. Нар. 1909 року в селі Хітар, Бойківщина, Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Любомира і Тараса з дружиною Олександрою і внуків. Похорон відбувся 25-го лютого 1989 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Луців, секр.

АННА ШАЛЬКО, член УНС Відд. 125-го Т-ва ім. Благовіщення в Чикаго, Ілл., померла 2-го лютого 1989 року на 93-му році життя. Нар. 1894 року в Україні. Залишила у смутку дочку Марію Кілян з мужем Едвардом, сина Івана з дружиною Тересою, сина Стефана, 10 внуків: Стефана, Роіберта, Доналда, Реймонда, Михайла, Ричарда, Тіма, Павла, Давида і Шерон, а також 10 правнуків. Похорон відбувся 6-го лютого 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґльорія Пашен, секр.

ВАСИЛЬ ҐЕРУЛА, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 25-го лютого 1989 року на 66-му році життя. Нар. 3-го січня 1923 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Павлину, дочок: Анну Пристайко з мужем Мироном і Любу Пфеффер; четверо внуків, брата Івана, сестер Марію Глуху і Анну Падлек та дальшу родину. Похорон відбувся 1-го березня 1989 року на цвинтарі св. Матея у Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері А. Гаравус, секр.

МАРІЯ КІРШНЕР, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па., померла 15-го лютого 1989 року на 70-му році життя. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку синів Дениса і Френсис.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАРАСКЕВІЯ ПРИТУЛА, член УНС Відд. 73-го ім. Тараса Шевченка в Провіденс, Р. Ай., померла 9-го лютого 1989 року на 93-му році життя. Нар. 11-го жовтня 1985 року в Зах. Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку синів Петра і Юрія і внучку Ґльорію Мейкер. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Марії у Вест Вервік, Р. Ай.

Вічна Їй Пам'ять!

Дмитро Василик, секр.

ДОПОВНЕННЯ

В репортажі про наради Крайової Ради УАКРади („Свобода" ч. 51. з 18-го березня 1989 року) з вини дописувача пропущено: Відділ УАКРади в Міннеаполіс і Ст. Пол., Мінн., перевів збірку на фонд Конґресової комісії у Вашінґтоні, яка прослідкує причини і наслідки голоду в Україні, і зібрав суму 1,700 дол. Сердечно вибачаюсь за цей недогляд. — Р.Б.